

[Karl Olsen.]

pegede på, at departementschefen ville få så meget og de lavere tjenestemænd, bundklasserne, så forholdsvis lidt. Ja, men det, vi forsøger at rette, er jo, at man har givet de mellemste og højere klasser på lønskalaen for lidt gennem en årrække, og så er det klart, at man i toppen vil få procentvis mere end i bundklasserne.

Det ærede medlem havde sympati for det i vort ændringsforslag, der berørte pensionisterne. Jeg kunne have ønsket, at det ærede medlem så havde støttet os med hensyn til at give pensionisterne den fulde ydelse. Når jeg tænker tilbage til forhandlingerne for et år siden og tænker på, hvor stærkt det ærede medlem gik ind for pensionisternes sag, synes jeg ærlig talt, at det ærede medlem ved denne lejlighed skulle have støttet os adskilligt stærkere, end han gjorde. Jeg synes, det er et meget beskedent standpunkt for det ærede medlem at indtage at bede den højtærede finansminister om at lade ordningen for pensionisterne få tilbagevirkende kraft fra 1. oktober.

Må jeg med hensyn til vort ændringsforslag sige, at det er muligt, det kan kritiseres sagligt på det ene og det andet område. Vi ville have været rede til at diskutere enkeltheder; jeg har sagt i udvalget, at vi ville være parate til at foretage afgørende ændringer, parate til at diskutere størrelsen af det beløb, der kunne ydes, hvis blot der havde været forhandlingsvilje fra nogen side. Men vi har ikke fra nogen side undtagen fra retsforbundet fået nogen som helst håndsrækning, og derfor ligger forslaget nu i sin enkelthed på bordet, og som jeg sagde, da jeg havde ordet første gang: nu er det lagt dør, og jeg tror bestemt, det vil komme til at forme sig således, at vi, når vi igen kommer til at stå overfor dette problem, vil blive nødt til at tage hensyn til de principielle synspunkter, forslaget rummer.

Alfred Jensen: Hvis jeg i dag var gået herhen med forhåbninger om, at vore ændringsforslag ville møde tilslutning fra bare een side, var jeg naturligvis blevet skuffet. Jeg har ikke haft sådanne forhåbninger, for jeg kender dette ting og var klar over, at man ville afvise dem. Jeg var også klar over, at hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen ville nedlade sig til at tage ordet i denne sag i forbindelse med vore ændringsforslag, ville han tale om overbud; det er jeg så vant til, det gør intet indtryk på mig, og jeg tror heller ikke, det gør indtryk på andre. Jeg er ikke valgt herind, og det er mine meningsfæller heller ikke, for at trække i det ærede

medlems eller regeringens fodspor; vi er valgt herind for at give udtryk for den politik, vi har lagt frem for vælgerne, og det ærede medlem må vide, at den falder ikke sammen med, hvad han og hans parti har sagt, specielt angående dette spørgsmål.

Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at jeg og mit parti stiller forslag, der ligger på linie med de ønsker, der er ude i tjenestemandsoverorganisationerne. Jeg synes, det havde været mere rimeligt, om det ærede medlem i stedet for at tale om overbud havde tænkt lidt over, hvilke krav der er stillet fra tjenestemandenes side, og gjort noget for at få disse krav imødekommet. For det er jo muligt at give den forhøjelse, der her er tale om, det er blot et spørgsmål om, hvorvidt viljen er til stede.

Det er også fuldkommen urimeligt at komme her og påstå, at de ønsker, der er hos tjenestemandene om at få den lønforhøjelse, vi her har foreslået, ikke skulle kunne indfries uden skatteforhøjelser. Ved det ærede medlem da ikke, at det både i sommer og nu ved finanslovsforslagets forelæggelse blev oplyst, at der i fjor var et overskud på 320 mill. kr. på statens regnskaber? Det ærede medlem må vel også kende militærudgifterne og vide, at hvis man ville give tjenestemandene de lønforhøjelser, der her er tale om, kunne man nå frem til pengene; det er bare et spørgsmål om, hvorvidt viljen er til stede.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen kunne ikke stemme for vore ændringsforslag, da de ikke indeholdt nogen oplysning om, hvor meget det ville koste at gennemføre dem. Jeg forstår ikke denne ængstelse hos det ærede medlem. Han var dog medlem af tinget her i fjor og ved, at man i fjor kom og forklarede os, hvilke tal vi ville komme op på i ekstra udgifter, hvis man vedtog de af os stillede ændringsforslag. Og jeg blev endnu mere forbavset over det ærede medlems ængstelse, da et medlem af lønningstudvalget kunne stå op og forklare, at de ville koste 35 mill. kr. ekstra. Det vil sige, at man i virkeligheden har tallene til rådighed, når man får lov til at slippe ind i lønningstudvalget, og havde man holdt sig til de grundprincipper, som findes i forfatningen, og ladet os komme ind i lønningstudvalget, ville det ærede medlem have fået lejlighed til at få tørre tal for, hvad vore ændringsforslag ville betyde i ekstra udgifter. Nu har det ærede medlem fået tallene, og bagefter kan han komme og fortælle mig, at de afskrækker ham. Det ligger jo på linie med hans udtalelser om de udgifter, som det konservative forslag ville medføre.